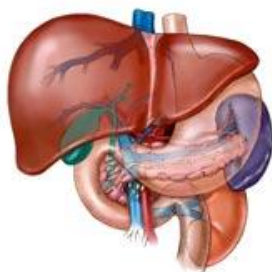

مرکز آموزشی درمانی الزهراء (س)

پیشگیری از انتقال هپاتیت B

واحد کنترل عفونت

فرشته رسا (سوپروایزر کنترل عفونت)

پاییز ۹۶

منبع: راهنمای کشوری مراقبت هپاتیت B

مصوب کمیته کشوری هپاتیت

جلوگیری

جهت جلوگیری از انتشار ویروس کارهای زیر ضروری به نظر می‌رسد:

۱- زخم و بریدگی‌های پوست را خودتان پانسمان کنید. در صورت نیاز به کمک برای پانسمان زخم از دستکش استریل استفاده شود.

۲- در صورتی که به این بیماری مبتلا هستید، خون، پلاسما و اعضای بدن و بافت اهداء نکنید.

۳- از ریش تراش، مسواک، و لوازم آرایشی یا لوازم شخصی دیگران به طور مشترک استفاده نکنید.

۴- برای بررسی وضعیت کار کبد خود، جهت معاینات و انجام آزمایشات خونی هر ۶ ماه یک بار به پزشک مراجعه نمایند.

۵- کلیه اعضای خانواده (همسر، فرزندان و کسانی که در یک مکان با این افراد زندگی می‌کنند) باید بر علیه هپاتیت نوع B واکسینه شوند.

۶- در صورت مراجعه به دندانپزشک، آزمایشگاه، پزشک و اصولاً هر اقدامی که خطر انتقال ویروس به دیگران وجود دارد، حتماً شخص را از وجود ویروس هپاتیت در بدن خود آگاه نمایید.

۷- تزریق واکسن و ایمنوگلوبولین هپاتیت B به نوزادانی که از مادران آلوده (مبتلا به هپاتیت B) متولد می‌شوند می‌تواند تا ۹۵٪ از نوزاد محافظت نماید.

به یاد داشته باشید غیر از واکسن نوع B، این بیماری واکسن و درمان کامل ندارد. از اینرو پیشگیری از آلودگی دیگران با عمل به توصیه‌های بهداشتی برعهده شماست.

هپاتیت (به انگلیسی: Hepatitis) به معنی التهاب در پارانشیم کبد است و به دلایل مختلفی می‌تواند ایجاد شود. بعضی از آنها قابل سرایت هستند و برخی مسری نیستند. از عواملی که ایجاد هپاتیت می‌کنند میتوان به افراط در مصرف الکل، اثر برخی داروها، آلودگی به باکتری و هم چنین ویروس اشاره نمود. هپاتیت ویروسی منجر به عفونت کبدی می‌گردد.

عامل بیماری هپاتیت ویرال (ویروسی) یک ویروس است و در ابتدا می‌تواند مثل یک سرماخوردگی بروز نماید. ولی بیماری مزمن هپاتیت "C" بر عکس سرماخوردگی معمولی به دلیل از کار افتادن کبد و مشکل بودن درمان می‌تواند حیات بیمار را تهدید کند. بیشتر مبتلایان به هپاتیت از نوع C و B علائمی ندارد. برخی از این بیماران علائم سرشتی عفونت ویروسی را نشان می‌دهند از قبیل خستگی، دل درد، درد عضلانی و تهوع و بی‌اشتهایی، ولی در موارد پیشرفته علائم نارسایی کبدی بروز می‌کند که شامل تورم شکم، اندامها، یرقان و خونریزی‌های گوارشی و ... است.

در حال حاضر ۷ نوع از این ویروس شناخته شده است.

هپاتیت نوع A

هپاتیت نوع B

هپاتیت نوع C

هپاتیت نوع D (همیشه همراه با نوع B)

هپاتیت نوع E

هپاتیت نوع F

هپاتیت نوع G

روش‌های انتقال هپاتیت B و C

این ویروس عمدتاً از طریق تماس با خون افراد آلوده منتقل می‌شود. همچنین روش‌های زیر می‌تواند باعث انتقال این ویروس گردد:

۱- انتقال از مادر مبتلا به نوزاد در زمان تولد.

۲- آلوده بودن وسایل جراحی و یا هر وسیله‌ای که با خون و مایعات بدن در تماس باشد.

۳- ارتباط جنسی با افراد آلوده.

۴- استفاده از سوزن‌های آلوده که به عنوان سرنگ استفاده می‌شود، به ویژه در افراد معتاد به مواد مخدر تزریقی و همچنین سوراخ شدن بدن با هر وسیله نوک تیز یا سوزن آلوده (مثل خالکوبی غیر بهداشتی)

۵- استفاده از لوازم شخصی به صورت اشتراکی.

۶- دریافت فرآورده‌های خون و پلاسما آلوده.

آزمایش‌ها

از دیگر نکات مهم در مورد ویروس B این است که به تدریج به کبد آسیب می‌رساند. یک کبد سالم مواد شیمیایی مورد نیاز بدن را می‌سازد و مواد سمی را از خون خارج می‌کند. وقتی شخص به این بیماری مبتلا می‌شود کبد شخص ملتهب می‌شود و بافت طبیعی تخریب شده و به جای آن بافت فیبری و فرسوده می‌ماند.

پس از تشخیص پزشک، آزمایش کبد انجام می‌گیرد. این کار از طریق آزمایش‌های خون، سونوگرافی و نمونه برداری از کبد که کار بسیار آسانی است انجام می‌شود (از طریق بی‌حسی موضعی و یک سوزن نمونه‌گیری) بیمار حداکثر یک روز در بیمارستان بستری می‌شود.